

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 99/2015-36

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. júna 2015 v konaní o návrhu [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., Závodská cesta 3911/24, Žilina, v mene ktorej koná konateľ Mgr. Martin Dikoš, na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/17/14-K zo 17. septembra 2014 takto

r o z h o d o l :

Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/17/14-K zo 17. septembra 2014 v spojení s opravným rozhodnutím Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/17/14-K/E z 20. apríla 2015 p o t v r d z u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 27. novembra 2014 doručený návrh [REDAKOVANÉ]. [REDAKOVANÉ] (ďalej len „navrhovateľ“) na preskúmanie

rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej aj „výbor“) sp. zn. VP/17/14-K zo 17. septembra 2014 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“).

2. Z návrhu a k nemu pripojenej kópie napadnutého rozhodnutia vyplýva, že výbor uložil navrhovateľovi ako verejnému funkcionárovi – predsedovi predstavenstva Technickej obnovy a ochrany železníc, a. s., Kežmarok (ďalej len „spoločnosť Technickej obnovy a ochrany železníc“), v súlade s čl. 9 ods. 10 písm. d) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon č. 357/2004 Z. z.“) pokutu v sume zodpovedajúcej šesťnásobku mesačného platu verejného funkcionára, a to vo výške 5 631,42 € za porušenie povinnosti ustanovenej v čl. 5 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., ktorého sa mal dopustiť tým, že počas výkonu verejnej funkcie vykonával aj funkciu člena dozornej rady Letiskovej spoločnosti Žilina, a. s. (ďalej len „Letisková spoločnosť“).

3. Navrhovateľ tvrdí, že výroky napadnutého rozhodnutia sú nesprávne a nesúladne s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a ďalej v svojom návrhu uvádza:

„Akcionármi v Letiskovej spoločnosti Žilina, a. s., sú okrem štátu aj Žilinský samosprávny kraj s 0,46 % majetkovým podielom. Majoritným akcionárom v tejto letiskovej spoločnosti je štát s 99,53 % majetkovým podielom.

Členov v dozornej rade Letiskovej spoločnosti Žilina, a.s. menujú akcionári na valnom zhromaždení. Verejný funkcionár bol za člena dozornej rady menovaný dňa 22.06.2013. V čase vymenovania do funkcie Člena dozornej rady nemal žiadnu vedomosť o tom, že za jej výkon mu bude poskytovaná finančná odmena, čiže bol presvedčený o tom, že za výkon tejto funkcie nebude poberať žiadnu finančnú odmenu. Následne, keď sa dozvedel, že mu bude poskytovaná finančná odmena, odmietol ju poberať, avšak Letisková spoločnosť Žilina, a.s. mu odmietla vyhovieť. Rovnako odmietla i návrh na poukazovanie predmetných finančných prostriedkov priamo na charitu, preto verejný funkcionár pristúpil k poukazovaniu finančných prostriedkov na charitu spôsobom, že finančné prostriedky boli poskytnuté priamo jemu a on ich následne poukázal na charitatívne účely. Z jeho konania je zrejmé, že ako verejný funkcionár neprofitoval z výkonu funkcie člena dozornej rady a túto vykonáva vo verejnom záujme. Máme za to, že účelom ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je zabrániť poberaniu finančnej odmeny za výkon činností podľa čl. 5 verejnými funkcionármi, keďže plnia úlohy verejného záujmu a vykonávajú ich len preto, že

sú verejnými funkcionármi. Uloženie pokuty v tomto konkrétnom prípade je neprímerane prísne vzhľadom k tomu, že verejný funkcionár za výkon funkcie v dozornej rade v podstate nemal príjem, a teda uloženie pokuty verejnému funkcionárovi je v rozpore s účelom zákona o ochrane verejného záujmu. Verejný funkcionár vykonáva funkciu v dozornej rade Letiskovej spoločnosti Žilina, a.s., ktorej akcionárom nie je žiadna súkromná osoba, vo verejnom záujme, neuprednostňuje svoj osobný záujem.

V ďalšom poukazujeme na to, že v odôvodnení sa pre vymedzenie výšky uloženej pokuty uvádza ročný príjem [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] čo nie je v súlade s výrokom napadnutého rozhodnutia a napadnuté rozhodnutie je v dôsledku toho nepreskúmateľné.“

4. Navrhovateľ v závere svojho návrhu žiada, aby ústavný súd v súlade s ustanovením § 73b ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) napadnuté rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky sp. zn. VP/17/14-K zo 17. septembra 2014 zrušil.

5. Ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 99/2015 z 24. marca 2015 prijal návrh navrhovateľa na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky sp. zn. VP/17/14-K zo 17. septembra 2014 na ďalšie konanie.

6. Na výzvu ústavného súdu sa k prijatiu sťažnosti na ďalšie konanie vyjadril výbor (odporca) v svojom podaní z 5. mája 2015, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 12. mája 2015. Vo vzťahu k námietke navrhovateľa, že ním poberané finančné prostriedky za výkon funkcie poukazoval na charitatívne účely a výbor túto skutočnosť neposudzoval ako deliberačný dôvod, respektíve poľahčujúcu okolnosť, odporca uviedol:

«Podľa čl. 5 ods. 5 ústavného zákona sa zákaz podľa ods. 2 prvej vety nevzťahuje na činnosť podľa odseku 4, ak tam uvedené právne subjekty vykonávajú podnikateľskú činnosť a ak sa za členstvo v nich neposkytuje finančná odmena. Verejný funkcionár však za

uvedenú funkciu poberal finančnú odmenu, čo aj nepopiera. Pred začatím konania bol na túto skutočnosť upozornený zo strany výboru listom zo dňa 27. februára 2014, a listom zo dňa 27. marca 2014 verejný funkcionár skonštatoval, že skutočne došlo k poberaniu odmeny za funkciu člena dozornej rady Letiskovej spoločnosti Žilina, a. s. Uviedol, že požiadal o pozastavenie vyplácania tejto odmeny a súčasne o jej vyčíslenie z dôvodu jej vrátenia, že ho táto skutočnosť mrzí, a že príjem legálne priznal v daňovom priznaní.

Súčasne však podotkol, že okamžite po doručení písomného stanoviska z Letiskovej spoločnosti Žilina, a. s. ho v kópii výboru zašle, avšak do dnešného dňa sa tak nestalo. Skutočnosť, že verejnému funkcionárovi bola odmena vyplácaná zo strany akciovkej spoločnosti „proti jeho vôli“ a teda radšej zvolil možnosť poukazovať ju na charitatívne účely, mohol verejný funkcionár v dobrej viere oznámiť výboru hneď potom, ako k začatiu pravidelného vyplácania došlo, keďže ako tvrdí, mal vedomosť, že ide o nezákonné poberanie takejto odmeny.

Máme však za to, že zo strany verejného funkcionára môže ísť o účelovú obranu, keďže k uznaniu poberania odmeny neoprávnene, a k žiadosti o pozastavenie jej vyplácania došlo až na základe upozornenia zo strany výboru.

Verejný funkcionár sa podľa nášho názoru dostal do dôkaznej núdze, keďže nepredložil výboru žiadne dôkazy o tom, kedy sa dozvedel, že mu bude poskytovaná finančná odmena, kedy ju odmietol poberať, kedy mu Letisková spoločnosť Žilina, a. s. odmietla vyhovieť a tiež ani to, že uvedená spoločnosť odmietla poukazovať finančné prostriedky priamo na charitu.»

K druhej námietke navrhovateľa, že rozhodnutie výboru je nepreskúmateľné, keďže v odôvodnení rozhodnutia sa pre vymedzenie výšky uloženej pokuty uvádza ročný príjem [REDACTED], čo nie je v súlade s výrokom rozhodnutia, výbor uviedol:

„Na námietku, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa pre vymedzenie výšky uloženej pokuty uvádza ročný príjem [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] uvádzame, že výbor v uvedenej veci vydal opravné rozhodnutie dňa 20. apríla 2015 č. VP/17/14-K/E, ktoré bolo navrhovateľovi zaslané doporučenou poštou 22. apríla 2015.

K tejto zrejmej nesprávnosti došlo pri elektronickom vyhotovení písomného rozhodnutia č. VP/17/14- K zo dňa 17. septembra 2014, ktoré vypracoval na základe poverenia výboru uvedeného v uznesení č. 337 zo 17. septembra 2014 predseda výboru cestou sekretariátu výboru.

Vo výroku napadnutého rozhodnutia je výška pokuty však uvedená správne v zmysle listu ministra dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č.05318/2014/D100-VSÚ/58766-M zo dňa 26. septembra 2014.

Nesúhlasíme s názorom, že ide o nepreskúmateľné rozhodnutie, keďže vo výroku rozhodnutia je výška pokuty správna a máme za to, že ide o zrejmu chybu v písaní, ktorá by nemala mať vplyv na správnosť rozhodnutia vo veci samej.“

7. Navrhovateľ sa k stanovisku výboru z 5. mája 2015 vyjadril v tom zmysle, že k porušeniu ústavného zákona z jeho strany nedošlo, keďže nezískal z vyplácanej odmeny žiaden majetkový prospech, celú sumu poukazoval na charitatívne účely. Toto svoje tvrdenie opiera o čestné vyhlásenie, ktoré za Letiskovú spoločnosť vypracovala [REDAKOVANÉ] (mzdy a personalistika) 7. mája 2015, v ktorom potvrdzuje, že navrhovateľ bol ochotný funkciu člena dozornej rady vykonávať bez nároku na odmenu, avšak v zmysle štatútu predstavenstva tejto spoločnosti to nebolo možné realizovať, preto mu odmenu zasielali na účet.

K vydaniu opravného rozhodnutia výboru 20. apríla 2015 navrhovateľ uvádza, že napriek odstráneniu zrejmej chyby v písaní nedošlo k odstráneniu vady, ktorú vidí v rozpore medzi výrokom a odôvodnením, hoci tento rozpor bližšie nešpecifikuje. Navyše poukazuje na skutočnosť, že opravné rozhodnutie výboru z 20. apríla 2015 bolo vydané až po výzve ústavného súdu na vyjadrenie z 15. apríla 2015.

8. Ústavný súd dospel k záveru, že od pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci, preto so súhlasom účastníkov konania v zmysle ustanovenia § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania vo veci samej.

II.

9. Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia.

10. Podľa 73b ods. 1 zákona o ústavnom súde účastníkom konania o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov ²⁰⁾ alebo podľa osobitného predpisu.

11. Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

12. Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

13. Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

14. Podľa čl. 2 ods. 1 písm. zb) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. sa tento zákon vzťahuje na funkcie štatutárneho orgánu alebo členov štatutárneho orgánu obchodných spoločností so stopercentnou majetkovou účasťou štátu.

15. Podľa čl. 3 ods. 1 prvej vety ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. je verejným funkcionárom na účely tohto ústavného zákona každý, kto vykonáva funkciu uvedenú v čl. 2 ods. 1.

16. Podľa čl. 5 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. verejný funkcionár nesmie byť štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, členom riadiaceho, kontrolného alebo dozorného orgánu právnickej osoby, ktorá bola zriadená na výkon podnikateľskej činnosti, okrem valného zhromaždenia a členskej schôdze. Verejný funkcionár nesmie podnikáť; to sa nevzťahuje na výkon povolania, ktoré môže vykonávať len fyzická osoba za zákonom ustanovených podmienok.

17. Podľa čl. 5 ods. 4 písm. a) a c) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. sa zákaz podľa odseku 2 prvej vety nevzťahuje ani na zastupovanie štátu v orgánoch právnických osôb s majetkovou účasťou štátu a obce, alebo vyššieho územného celku v orgánoch právnických osôb s majetkovou účasťou obce alebo vyššieho územného celku.

18. Podľa čl. 5 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. sa zákaz podľa odseku 2 prvej vety nevzťahuje na činnosť podľa odseku 4, ak tam uvedené právne subjekty vykonávajú podnikateľskú činnosť a ak sa za členstvo v nich neposkytuje finančná odmena.

19. Podľa čl. 9 ods. 10 písm. d) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. sa ukladá pokuta v sume zodpovedajúcej šesťnásobku mesačného platu verejného funkcionára, ak verejný funkcionár poruší povinnosti podľa čl. 5.

20. Podstatou návrhu navrhovateľa je tvrdenie, že rozhodnutie výboru o uložení pokuty za porušenie povinnosti podľa čl. 5 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. tým, že poberal odmenu za výkon funkcie člena dozornej rady Letiskovej spoločnosti, ktorej majoritným akcionárom (99,53 %) je štát a Žilinský samosprávny kraj (0,46 %), bolo podľa neho neprimerane prísne. Keďže svoju odmenu poukazoval na charitu, nedošlo podľa navrhovateľa k porušeniu ustanovení ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. Zároveň je podľa

navrhovateľa napadnuté rozhodnutie výboru nepreskúmateľné, keďže v odôvodnení pri vymedzení výšky uloženej pokuty sa uvádza ročný príjem [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] čo nie je v súlade s výrokom napadnutého rozhodnutia.

III.

21. Ústavný súd z obsahu návrhu a jeho príloh, z vyjadrení účastníkov konania, ako aj z obsahu spisu výboru sp. zn. VP/17/14 a v ňom obsiahnutých listinných dôkazov týkajúcich sa konania vedeného výborom proti navrhovateľovi zistil takýto skutkový stav relevantný pre posúdenie veci:

21.1 Listom z 27. februára 2014, ktorý si navrhovateľ prevzal 18. marca 2014, výbor upozornil navrhovateľa, že pri kontrole oznámenia funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov verejných funkcionárov za rok 2013, ktoré navrhovateľ podal k 31. marcu 2014, zistil, že navrhovateľ ako verejný funkcionár vykonáva aj funkciu člena dozornej rady Letiskovej spoločnosti, z ktorej poberá aj finančnú odmenu, čo je v rozpore s čl. 5 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. Zároveň navrhovateľa vyzval, aby mu uvedenú skutočnosť v súlade s čl. 7 ods. 6 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. vysvetlil v lehote 10 dní od doručenia tohto listu.

21.2 Na list výboru odpovedal navrhovateľ podaním datovaným 27. marca 2014, v ktorom sám skonštatoval, že skutočne za výkon funkcie člena dozornej rady Letiskovej spoločnosti odmenu poberal, za uvedený priestupok sa ospravedlnil. Zo strany navrhovateľa podľa jeho tvrdenia nešlo o úmysel, celú výšku odmeny, ktorú za výkon funkcie poberal, podľa tohto vyjadrenia poukazoval na charitu a chcel dodatočne zaslať výboru písomné

potvrdenie. Zároveň uviedol, že požiadal Letiskovú spoločnosť o pozastavenie vyplácania odmeny a vyčíslenie dovedy vyplatených súm na účely ich vrátenia.

21.3 Výbor 1. júla 2014 vydal podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. uznesenie, ktorým začal konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov voči navrhovateľovi pre porušenie čl. 5 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. Listom z 2. júla 2014, ktorý navrhovateľ prevzal 23. júla 2014, mu uvedené uznesenie zaslal a vyzval navrhovateľa, aby sa v zmysle čl. 9 ods. 4 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. k predmetnému uzneseniu v lehote 15 dní od doručenia vyjadril.

21.4 Výbor následne 17. septembra 2014 vydal v konaní vedenom proti navrhovateľovi pod sp. zn. VP/17/14-K uznesenie č. 337, v ktorom konštatoval porušenie povinnosti uvedenej v čl. 5 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. zo strany navrhovateľa a uložil mu pokutu v sume zodpovedajúcej šesťnásobku mesačného platu verejného funkcionára. Listom z 18. septembra 2014 výbor požiadal ministra práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky (ďalej len „minister“) o oznámenie výšky ročného príjmu navrhovateľa ako verejného funkcionára. Minister listom z 26. septembra 2014 oznámil výboru ročný príjem navrhovateľa ako predsedu predstavenstva spoločnosti Technická obnova a ochrana železníc a zároveň ako generálneho riaditeľa tejto akciovej spoločnosti. Písomné vyhotovenie rozhodnutia výboru sp. zn. VP/17/14-K zo 17. septembra 2014, v ktorom mu za porušenie povinnosti podľa čl. 5 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. bola uložená pokuta vo výške 5 631,42 eur, bola navrhovateľovi doručená 27. decembra 2014.

21.5 Následne potom, ako ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 99/2015 z 24. marca 2015 prijal návrh navrhovateľa na ďalšie konanie a 15. apríla 2015 vyzval výbor, aby sa k uzneseniu o prijatí vyjadril, výbor 20. apríla 2015 vydal opravné rozhodnutie sp. zn. VP/17/14-K/E, v ktorom opravil posledné dva odseky odôvodnenia rozhodnutia sp. zn. VP/17/14-K zo 17. septembra 2014, v ktorých došlo k zrejmej chybe v písaní. Pri určovaní výšky uloženej pokuty tak na základe opravného rozhodnutia bolo

zrejme, že výbor vychádzal z oznámenia výšky ročného príjmu navrhovateľa, a nie [REDACTED], tak ako to bolo uvedené v odôvodnení pôvodného rozhodnutia zo 17. septembra 2014.

22. Ako vyplýva z už citovaného § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde, predmet tohto konania, v rámci ktorého ústavný súd plní funkciu orgánu rozhodujúceho o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu výboru, je obmedzený výlučne na posúdenie konania navrhovateľa ako verejného funkcionára z hľadiska jeho konformnosti s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.

23. Prvým argumentom navrhovateľa, ktorým odôvodnil svoj návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru, bolo, že navrhovateľ poberal odmenu za výkon funkcie člena dozornej rady Letiskovej spoločnosti „nedobrovoľne“ a celú túto odmenu poukazoval na charitu, a preto podľa neho nedošlo z jeho strany k porušeniu čl. 5 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., keďže z poberanej odmeny neprofitoval. Rozhodnutie výboru bolo podľa navrhovateľa neprimerane prísne, keďže nevzal túto skutočnosť do úvahy ako poľahčujúcu okolnosť.

24. Vo vzťahu k tomuto argumentu ústavný súd uvádza, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím výboru a jeho odôvodnením, ako aj s tvrdeniami uvedenými v jeho vyjadrení. Z ustanovenia čl. 5 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. v spojení s čl. 5 ods. 2 a 4 písm. a) a c) tohto zákona jednoznačne vyplýva, že zákaz byť štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, členom riadiaceho, kontrolného alebo dozorného orgánu právnickej osoby, ktorá bola zriadená na výkon podnikateľskej činnosti, okrem valného zhromaždenia a členskej schôdze, sa nevzťahuje na zastupovanie štátu v orgánoch právnických osôb s majetkovou účasťou štátu a obce alebo vyššieho územného celku len vtedy, ak tieto právne subjekty vykonávajú podnikateľskú činnosť a za členstvo v nich sa neposkytuje odmena.

Navrhovateľ ako verejný funkcionár vykonával funkciu člena dozornej rady Letiskovej spoločnosti, v ktorej má Žilinský samosprávny kraj 0,46 % majetkový podiel

a majoritným akcionárom vo výške 99,53 % majetkového podielu je štát. Za vykonávanie tejto funkcie poberal odmenu a túto skutočnosť sám vo svojich vyjadreniach ani nepopiera. To, akým spôsobom verejný funkcionár disponuje s odmenou, ktorá mu je za výkon funkcie vyplatená, nie je v okolnostiach danej veci relevantné. Ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. neumožňuje verejnému funkcionárovi vyvinieť sa z porušenia povinnosti, ak sa mu nepreukáže úmysel, a ani neupravuje možnosť výboru znížiť pokutu za porušenie povinnosti s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti.

Obranu navrhovateľa v konaní vedenom pred výborom, ako aj jeho argumenty uvedené v návrhu na preskúmanie rozhodnutia ústavným súdom považuje ústavný súd za účelové tvrdenia, ktoré navrhovateľ nepreukázal žiadnymi listinnými dôkazmi, hoci sám ešte v konaní výboru tvrdil, že tak urobí. Čestné vyhlásenie pracovníčky Letiskovej spoločnosti pritom len dokazuje skutočnosť, ktorá ani nebola medzi účastníkmi sporná, a to, že navrhovateľ za výkon funkcie odmenu poberal.

Z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že navrhovateľ preukázateľne porušil čl. 5 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., čo sám v svojich písomných podaniach aj potvrdzuje, a preto mu bola v súlade s čl. 9 ods. 10 písm. d) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. uložená pokuta.

25. Druhým argumentom navrhovateľa bola nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia výboru z dôvodu, že v odôvodnení rozhodnutia výbor pri výpočte výšky pokuty, ktorá bola navrhovateľovi uložená, vychádzal z ročného príjmu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a nie z ročného príjmu navrhovateľa.

26. Ústavný súd už judikoval, že zákonom ustanovená povinnosť orgánov verejnej moci dbať na splnenie zákonných náležitosti tak samotného výroku rozhodnutia, ako aj jeho odôvodnenia (vrátane zistenia skutkového stavu a jeho hodnotenia v dostatočnom rozsahu) predstavuje nielen jednu zo základných podmienok pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie, ale je tiež jedným zo základných znakov ústavne ustanoveného postupu (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a ochrany práv. Preto nedostatky formy rozhodnutia alebo

povrchnosť odôvodnenia je v rozpore s ústavnými princípmi právneho a demokratického štátu (III. ÚS 662/2014).

27. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia výboru sp. zn. VP/17/14-K zo 17. septembra 2014 vyplývalo, že pri určovaní výšky pokuty podľa čl. 9 ods. 10 písm. d) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. výbor vychádzal z oznámenia výšky ročného príjmu verejného funkcionára [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], za rok 2012, ktorú mu oznámil minister dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky listom zo 17. júna 2014. V danom prípade bola v odôvodnení rozhodnutia výboru uvedená osoba odlišná od navrhovateľa, s posudzovaným obdobím z roku 2012, pričom vo veci navrhovateľa spadalo posudzované obdobie do roku 2013. Vo vzťahu k výroku o uloženej pokute bolo rozhodnutie výboru zo 17. septembra 2014 nepreskúmateľné, čo bolo aj dôvodom na prijatie návrhu navrhovateľa na ďalšie konanie.

28. Ako už bolo uvedené, výbor vydal opravné rozhodnutie sp. zn. VP/17/14-K/E z 20. apríla 2015, ktoré bolo navrhovateľovi doručené 28. apríla 2015. Ústavný súd tak preskúmal aj obsah tohto opravného rozhodnutia, ktoré tvorilo súčasť predloženého spisového materiálu, a zistil, že rozpor, ktorý bol ústavným súdom zistený v odôvodnení rozhodnutia výboru zo 17. septembra 2014, bol opravným rozhodnutím z 20. apríla 2015 opravený ako zrejímavá chyba v písaní. To, že v konkrétnom prípade išlo o zrejmovú chybu v písaní, potvrdzuje aj spisová značka listu ministra, ktorým oznamoval výšku ročného príjmu navrhovateľa, ktorá bola správne uvedená aj v prvom rozhodnutí výboru zo 17. septembra 2014, ako aj výška uloženej pokuty uvedenej vo výroku napadnutého rozhodnutia, ktorá bola vypočítaná správne.

29. Vzhľadom na už uvedené skutočnosti ústavný súd v závere konštatuje, že pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia sp. zn. VP/17/14-K zo 17. septembra 2014 v spojení s opravným rozhodnutím sp. zn. VP/17/14-K/E z 20. apríla 2015 nezistil žiadne právne relevantné dôvody na jeho zrušenie, a preto napadnuté rozhodnutie v znení jeho opravného rozhodnutia podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde potvrdil.

30. Keďže ústavný súd návrhu navrhovateľa nevyhovel a rozhodnutie výboru potvrdil, tak ako to je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia, ďalšími návrhmi navrhovateľa sa už nezaoberal.

P o u č e n i e: Podľa čl. 133 ústavy proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu.

V Košiciach 10. júna 2015